

Bezinning Pelgrimsroute Schiermonnikoog.

Ochtendwandeling op de grasdijk *Arie van der Stoep*.

Een fluisterend windje, licht wuivend riet,
ergens daartussen het 'karre-karre-kiet-kiet-kiet'.
Ik volg de bermsloot langs de dijk,
klim omhoog en voel me rijk!

Links de wazige polder, rechts de rimpelloze zee,
onder mij de sloot, die werkt ook volop mee
aan dit wonderschone plaatje:
op 't wad scholekster en meeuw als maatje.

Bij 't riet wegduikende en dobb'rende eenden,
aan de voet van de dijk gakkende ganzen
tussen grote stenen,
koeienlijven in de mist; rechts een starende zeehond,
hij weet van geen wijken.
Waar moet ik als eerste naar kijken?

Voor wie het zien wil, het is bijna te veel!
En toch! Ondanks de drukte voor mijn ogen, omringen
rust en stilte mij,
Goh, wat voel ik mij hier vrij!
Ver weg dompt de Got Tjark zes; de duinen heiig.

De zon komt op, in streepjes, door de ochtendmist.
Brandnetels nat en fris,
Schuren vlamvend langs mijn blote benen.
Kippenvel springt op mijn armen.

Maar niet de zon, doch die prachtige natuur gaat innerlijk mij verwarmen.
Huiswaarts lopend ontwaakt het paddenkoor,
het wegslippend konijn blijft steeds een hipje voor,
pakken kan ik het niet.

Met diepzinnige blik overpeins ik:
zo'n ontwakende morgen maakt een eind aan al je zorgen.
Deze dageraad staat geëtt in mijn ziel,
maar... is ook voelbaar in mijn branderige hiel.

De Got Tjark slaat, - ik tel mee tot zeven -.
wekt daarmee het dorp weer tot leven.
De mooie morgendroom is voorbij...
De dag vangt aan en ik... voeg helaas me daar weer bij!

Verwerking: Probeer nu zelf een gedicht over de ervaring met de natuur van Schiermonnikoog.